

ROMTE

Nijkleaster-blog
New Monastic Notes

Nijkleaster

Romte

Yn it boek *Kloostertuinen in Nederland en Vlaanderen* (Adveniat, 2025) skriuwt Tini Brugge dit oer de betsjutting fan it konsept ‘romte’ foar de nije kleasterbeweging Nijkleaster:

De tunen by dit kleaster biede folop romte. It wurd ‘romte’ is in mienskiplike tried yn 'e missy fan it kleaster. Der bestiet in innerlike needsaak foar generositeit en frijmoedichheid: ‘Der is in beskate ôfkear fan opleine patroanen en beheinde romten. ‘Romte foar God’ beklammet dat wy God net samar kenne en dat wy God net yn 'e bûse hawwe. Wy hoopje sa iepen te stean foar fernijing, foar fernuvering en foar it ûnferwachte. Krekt lykas yn in klassyk kleaster de gebouwen groepearre binne om in leech sintrum, sa sirkelje wy om it mystearje hinne dat God hjit. Romte foar God betsjut respekt, ûntsach en ôfstân hâlde. Romte foar God om minske te wurden.’

Dizze wurden reitsje yndie de kearn. Kleaster Westerhûs stiet midden yn de frije romte fan it Fryske plattelân en wurdt omearme troch griene greiden en wide fiergesichten mei in in soad himel en wolken. Op it hiem lizze de tunen: de apelhûf, de krûdetún, de grientetún en it itensbosk. En yn it midden leit de binnetún, omearme troch de gebouwen. De frije bûtendoar romte is hieljend en makket bliid. En tagelyk symbolisearret dy iepen romte ek it langstme fan de mienskip: in geastlike wei dy't romte fan binnen jout, dy't ús opazemje lit. De nij monastieke mienskip oefent yn iepenheid en besiket de romte net te beheinen en fêst te lizzen.

Nee, der wurdt besocht in feilige romte te krearjen wêryn't God wurksom wêze kin, wêryn't God minsken oanreitsje kin. Dat oefenje wy ek mei it each op ús gasten: ‘Gastfrijens hâldt net yn dat wy minsken feroarje wolle, nee it betsjut dat wy in romte biede wêryn't wat feroarje kin’. (Henri Nouwen). Dêrom begjinne wy elke dei de moarnsfiering mei in liet wêryn 't wij bidde om innerlike iepenheid en ûntfanklikens.

‘Iepenje my foar jo goedens en reitsje my oan.’

ds. Hinne Wagenaar (2025)